

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrlet in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petito. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Glednik

Lastnik konsorcij lista „Edinost“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzobjavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

Spljet 24. Včeraj sta došla semkaj železniški minister dr. pl. Wittek in pravosodni minister dr. pl. Ruber.

Budimpešta 24. Zbornica poslancev je sklenila, da bode v četrtek razpravljala o danes vloženem poročilu o zakonskem načrtu glede kurialne sodnosti v volilnih stvareh. Prihodnja seja bode v sredo.

Budimpešta 24. V magnatski zbornici se je predsednik Karoly z gorkimi besedami spominjal umrlega nadvojvode Ernesta. Na to je zbornica razpravljala o proračunu za leto 1899. Ziehy je izjavil, da smer, ki prevladuje sedaj, ni pravična opravičenim interesom rimsko-katoliških državljani in je grajal poddržavljanje konfesionalnih šol.

Szabo je urgiral uravnavo vprašanja o duhovniških plačah. Majlat je govoril o delavskem vprašanju in o poddržavljenju uprave, ter je ministerskemu predsedniku izrekel zaupanje.

Finančni minister pl. Lukács je priznal potrebo reforme davčnih doklad, vendar pa se mora najprvo izvršiti uravnavo glavnega davka. On upa, da mu bode v kratkem možno predložiti dotično predlogo.

Minister za nauk je naglašal, da on ni pristal ekskluzivnega poddržavljanja. Podržavljanje konfesionalnih šol se nikoli ne godi brez dovoljenja kompetentne cerkvene višje oblasti. Glede vprašanja o duhovniških plačah je minister pokazoval na dela, ki se ravnokar vrše o tem vprašanju. Na to se je proračun vsprejel.

Zaliv »Aranel« 22. Zvečer je bil obed v slavnostno okrašenem salonu »Savoje«. Pogrnjeno je bilo za petdeset oseb. Na desni strani kraljice je sedel kralj Humbert, na levi britanski poslanik sir Filip Currie. Na obedu je bilo mnogo najvišjih dostojanstvenikov angleških in italijanskih. Po obedu je kraljeva dvojica držala »cercle« do 11. ure. Isti

čas je bila na ladiji »Lauria« slavnost na čast angležkim častnikom. Ladije so bile slavnostno razsvetljene.

Zaliv »Aranel« 23. Italijanski kralj in kraljica sta danes ob 7. uri zjutraj na ladiji »Savoia« med grmenjem topov italijanskega in angleškega brodograja odpotovala na otok Maddalena.

Pariz 25. »Figaro« objavlja izpovedi žurnalista Stronga in generala Billota. Strong je rekel, da mu je Esterhazy povedal, da je napisal bordereau na povelje polkovnika Sandherra. Generalni štab je hotel imeti materijalen dokaz proti Dreyfusu. Esterhazy je dodal temu, da je Mercier vojnemu sodišču zapovedal, naj obsodi Dreyfusa.

Pariz 24. »Agence Havas« javlja iz Algira: Antisemitje so sli pred zapore, kjer se nahaja Maks Regis. Na povratku so demonstrirali pred palačo guvernerja, kjer so bili aretirani Drumont, nadalje župan Vainot, eden urednik lista »Libre Parole« in občinski svetovalec Lionne. Guverner je dovolil, da se izpuste vsi, ako se končajo demonstracije. Na to so se demonstrantje razšli. Vzlic temu so izpustili na svobodo samo Drumonta in Vainot-a. Zvečer je bilo po mestu dokaj nemirno. Jeden policijski komisar in neki policijski agent sta bila ranjena. Mir se je napravil zopet.

V znamenju sloge.

Ona sobana »Delavskega podpornega društva«, ki je določena za seje in v kateri ima tudi politično društvo »Edinost« svoje zavetišče, menda še ni videla zbrane take odlične družbe, kakoršnja je bila ona, ki se je zbrala včeraj na velevažna posvetovanja. Bila je to druž'a mož, odličnih po svojem stališču, po svoji vrednosti, po svojih skušnjah in po svojem rodoljubju. Razun trojice, ki so se opravičili, so bili zbrani vsi slovenski in hrvaški deželni poslanci iz vseh treh pokrajin Primorske. In sicer so se sešli po inicijativi predsedništva hr-

vatsko-slovenskega kluba v deželnem zboru istrskem. Inicijativa je došla torej od one skupine, ki je v najhujšem ognju.

Poročila o razpravah in o sklepih seveda ne moremo dati, ker se to odteza javnosti. Kolikor je za javnost, so naši čitatelji že izvedeli iz komunikéja, ki smo ga priobčili v zadnjem izdanju. Sicer pa morejo čitatelji že po okolnosti, da je zborovanje trajalo nad 3 ure, posneti, da se je sedanje položnje naše na Primorskem pretreslo in prerешetalo na vse strani.

Pa tudi smér, v kateri so se gibale tožbe, je možno pogoditi iz sicer kratkega komunikéja. Namenoma smo rabili izraz »tožbe«. Menda ne treba praviti: zakaj?! Ne treba praviti, da je naše položnje tako, da daje priliko le za tožbe na vseh straneh in za zatožbe na vse strani. Že okolnost, da se je ravno na željo Istranov — teh največjih trpinov — sklical ta sestanek, daje shodu slovensko-hrvaških poslancev iz vse Primorske najprimernejše označenje.

Hrvaški in slovenski poslanci Istre gotovo niso kaki plašljivi in niso možje, ki bi se zbal pred vsakim viharčkom. Zadostno viharjev je že hrumelo nad glavami njihovimi, z hladnostjo stojka so prebijali najhujše napade; z mirnostjo onega, ki ima čisto vest in blažilno zavest, da se bori le za zakon in za pravo, so odbijali od sebe vsa zasramovanja; z ono požrtvovalnostjo, kakoršnje je zmožen le oni, ki tako rekoč utaplja samega sebe v misli za stvar, kateri služi, se niso plašili nobene osebne žrtve in niso poznali nikakega ozira do samega sebe, da bi le koristili pošteni stvari; z onim navdušenjem, ki izhaja iz najčisteje ljubezni in nepremične zvestobe, so gledali, se trudili in se borili za dobro, za pravo, za življenje svojega naroda. Iz kratka: naši poslanci istrski so podali toliko lepih dokazov v svojem delovanju, da more biti svet uverjen, da ni prišlo niti od sentimentalnosti, niti od pohlepnosti po momentanih efektili, niti v izgovor za morda navstalo neveselje do dela,

PODLISTEK.

Črtice.

Jugomer
III.

Obhajali so zaroko Primčeve Ivanke s trgovcem Novakom . . .

Okolo bogato obložene mize je sedela večja družba ter pazno poslušala notarja Premea, ki je v navdušenih besedah in s pravim pesniškim poletom proslavljal krepost žen in razglagal dolžnosti možkih do njih. Mladi zaročenki je kar utripalo srce veselja in niti za trenotek ni obrnila velikih, modrih oči od navdušenega govornika, v sreču pa si je želela, da bi bil njen Karol tudi tak mož, kakor je notar Preme . . .

„ . . . Žena bodi možu družica, tolažnica in zvezda-vodnica po temnih potih skozi življenje! Mož pa naj ljubi svojo ženo in naj ji z zvestobo povračuje vse skrbi in trpljenje, ki jih ima žena z gospodinjstvom in z otroci. Nikdar pa naj se ne spozabi mož tako daleč, da bi smatral ženo za svojo deklo in sužnjo. In vendar se nahajajo — žalibog — možje, ki mučijo in trpinčijo žene, ki so vendar krona stvarstva, kakor trinogi!“

Toda ne samo to!

Ko so se jih naveličali, jih puste in si izbirajo drugih. Ni čuda, da potem take nesrečne soproge obupavajo, zanemarjajo gospodinjstvo in vzgojo otrok . . . To so žalostni pojavi v človeški družbi, ki pa bi kmalu zginili, ako bi se zavedal vsaki soprog, da je žena angelj, ki nam ga je poslalo nebo, da nas vodi in varuje, da se ne zgubimo v kalnih in temnih valovih življenja.

Čaše so zažvenketale . . . Stara Primčevka pa si je obrisala solzo iz očesa in v sreču je zavdala notarko, ki ima takega »vzore«-moža . . .

Tiho in potuhnjeno ko maček se je priplazil notar do svojega stanovanja. Rahlo je odprl vrata, da bi ga ne slišala soproga, ki je bila nekaj bolelna, potem pa je stopil v stransko sobico, kjer ga je čakala mlada hišina — rudečelična Tončka. Govoril jej je tako sladko in lepo, kakor je znal samo notar . . . Ves zadovoljen je zapustil čez dolgo časa ta »vzore«-mož lepo hišino in odšel k — bolni soprogi . . .

IV.

Kako sladko in ganljivo je znal govoriti:

»Ljubi svojega bližnjega, kakor samega sebe!«

Z rudečim robcem si je brisal potno čelo in ustni in je nadaljeval: »In ako te je tvoj bližnji razžalil, odpusti mu!«

Rad je pripovedoval zgodbo o Samaritanu . . . Vse je bilo zamaknjeno v njegov govor. Ženice so si brisale solzne oči, možje pa prikimovali z sivimi glavami. Ljudje pa so si pripovedovali o dobrem sreču tega moža.

Nekega dne pa je vozil kmet Grile seno s travnika domov. Travnik je ležal precej daleč od njegovega posestva in komaj dvakrat je pripeljal Grile dopoldne domov. Kar se je začelo oblačiti in pripravljati k dežju, na travniku pa je bilo še mnogo suhega sena. Tedaj pa je stopil stari Grile k usmiljenemu možu in ga poprosil, da-li sme parkrat peljati seno po njegovi poti, ki je veliko bližja, da tako morda spravi seno pod streho še pred dežjem . . .

»Hm, hm«, je mrmral debeluhasti mož in srpo meril skozi velika očala starega Grilea, »tako, kadar me potrebujete, da bi vam pomogel, hitro prihajate k meni. Kadar pa ni potrebe, se niti ne zmenite za-me. Kaj pa je bilo o zadnjih volitvah?! Mar niste ravno vi najbolj rogovillili proti meni?! — — — Le pojdite in vozite tam, kjer ste prej vozili — — —«

In stari Grile je moral oditi ter pustiti, da mu je dež premočil vse seno — — —

(Zvršetek.)

marveč da je res že postala polna tudi mera anglejske potrpežljivosti njihove in mučeništva njihovega, ko so zaklicali slednjič: mi ne moremo več dalje!

A v trenutku, čim so vroča bojna tla, kjer so hoteli zvesto in pošteno vršiti svojo dolžnost, zapuščali ob huronskem kriku zdivjanega sovražnika, rogajočega se enično vsakemu parlamentarnemu pravu mednarodnemu, v hipu so se obrnili do — bratov in so jih prosili na posvetovanje, kaj je storiti v teh težkih časih?! In bratje so se pokazali — brate! Došli so vsi!

Došli so vsi, tožili so vsi, pripovedovali so si vsaki svoje gorje in prišli so do uverjenja, da nas vseh tlačí in proganja isti ljuti sovražnik, prišli so in se uverili, da nas slavna vlada v Trstu in v Gorici in v Istri jednako obsiplje se svojo najodkritijejo in najdoslednejšo nedobrohotnostjo! Zložili so se v prepričanju — in to je najvažnejši moment v komunikéju — da je **v vseh treh pokrajinah primorskih slovanskim deželnim poslancem onemogočeno sodelovanje v deželnih zborih, na deželni zakonodaji. S tem je proglašena politika abstinence na vsej črti.** Gotovo le s težkim srcem so se naši poslanci odločili za tak korak. Le skrajna zlohotnost bi jim torej mogla očitati morda, da je njihov odlok lahkomisljen ali frivolon. Oni so premislili dobro vse okolnosti in vse možnosti, predno se izrekli usodno besedo. In sedaj je izrečena. Vsi oni pa, ki so zakrivali, da je prišlo tako daleč, ki so tako dolgo pehali naše zastopnike in se frivolno igrali z njihovim pravom, da se v treh pokrajinah zastopstvo večine prebivalstva z užaljenimi in ogorčenimi čustvi umika s pozorišča, prepustivši vnebovpijoči krivici, naj se ubije sama, po svoji ničvrednosti: vsi oni, ki so zakrivali to — bodisi s pozitivnim delovanjem v to, bodisi v neopustni brezbriznosti — naj le odgovarjajo za svoje čine pred Bogom, pred svojo vestjo in pred zgodovino, ki bo sodila kedaj, kako se je nekda v primorskih pokrajinah kupičila krivica nad krivico nad najlojalnejim življenjem in tako so se s tem sekale krvave rane tudi koristim vse države.

Gorje, nečuvno politiško, narodno in gospodarsko gorje, je dovedlo skupaj hrvatsko-slovenske poslance iz vsega Primorja; užaljena in ogorčena čustva so jim narekovala oni kratki komuniké, v katerem pravijo, da ne morejo dalje, ker jih nasilje veže na rokah in nogah! To je manifestacija ukupne užaljenja, ukupne bede — manifestacija zloge v bedi!

Toda možje, ki so se zbrali včeraj v sobani »Del. podpornega društva«, niso le tožili o vsem, kar jim je bilo prebiti, niso le tožili o neznosnosti sedanjih razmer, ampak mislili so tudi na bodočnost. Oni nočejo biti zložni ne le v sedanjih bedi, ampak tudi na prihodnjem delu! S pozorišča deželne zakonodaje sta jih pregnala krivica in nasilje, ali s tem se ni nehala njihovo delo za blaginjo naroda! Združili so se v organizacijo, krepko oklenivši se jeden drugega in podavši si roko v trdno zvezo. Vest o zložnosti med zastopniki našega naroda je akord, ki veselo zveni iz žalospeva o narodnem mučeništvu našem. S tem je podrti nada vseh onih, ki v svoji nizkosti špekulirajo na neslogo med našimi poslanci. Seveda so tudi oni možje, ki znajo misliti samostojno, tudi mej njimi — kakor povsodi, kjer sta le dva človeka skupaj — je čuti različnih menenj o tej ali oni postranosti. Ali jedini so v ljubezni do naroda in ta ljubezen je fundament njihove zloge!

Tudi to je povedano v komunikéju, da so bili vsi zaključki vsprejeti jednoglasno in da se je torej posvetovanje završilo v znamenju — zloge in jedinstva. Ta moment v komunikéju razveseli gotovo ves narod naš v Primorju in tudi one rojake izven naših pokrajin, ki imajo sočutje z nami v tej veliki bedi naši. Sedaj pa je na narodu našem v Primorju, da sledi vzvišenemu izgledu svojih zastopnikov v mestih, trgih in v zadnji vasici in da se postavi za svojimi poslanci kakor trdna falanga, pripravljena za vsako žrtev. Mi smo večina v deželi, zakonitost naših prizadevanj nam je prapor; ako za zložnimi poslanci stopi v boj tudi zložen narod, potem smemo biti uverjeni, da ne ostane to brez utisa tudi na one mogočne gospode, ki nas niso hoteli slušati dosedaj, ker so menili, da ne znamo delati, in da ne mine mnogo časa, ko se

bodo naši mogli z častjo povrniti na zakonodajno delo za blagor naroda.

V znamenju zloge razvijajta se torej naše življenje in naše delo in — Bog bo z nami!

Nekoliko o konsumnih društvih.

(Dopis).

Na Kranjskem se je vnel hud gospodarski boj, ki zasluži vse pozornosti, osobito ker bi utegnil imeti trajnih posledic. Konsumna in jednaka gospodarska društva rasejo na vseh krajih kar iz tal, kakor gobe po dežju. Tem društvom so seveda nasprotni mali trgovci, kar je naravno, ker jim delajo veliko konkurencio. Med konsumnimi društvi in temi trgovci se bije boj, v katerem utegnejo podleči poslednji. Ta gospodarski boj je važen, ker kaže, da tudi v nas trka socialno vprašanje na vrata, da-si je dovolj ljudi, ki so mislili, da smo mi zavarovani pred tem vprašanjem, kakor s kakim kitajskim zidom. Le prehitro se je pokazalo baš nasprotno. Slovenski narod je siromašen narod, temu se ne more oporekati. Kmečki stan propada, a industrije nimamo. Dohodki so vedno manjši, a izdatki se večajo čimbolj. Ali je torej kako čudo, ako je narod počel misliti na sredstva, kako bi si olajšal stanje?

Konsumnim društvom je namen, dobivati blago iz prve roke in ga brez dobička oddajati konsumentom ali odjemalcem. V tem je za odjemalca velikanski razloček med trgovci in konsumnimi društvi. Trgovci mora imeti dobička na razprodaji blaga, sicer se ne more vzdržati. Da pa ima kaj dobička, mora svoje blago prodajati toliko dražje. Konsumna društva pa ne iščejo dobička, ker niso nikako zasebno špekulativno podjetje, ampak last vseh združnikov. Vsled tega lahko prodajajo blago svojim združnikom mnogo ceneje. To pa je velika dobrota, osobito, ker se prosto ljudstvo mora težko boriti za svoj kruh in mora gledati na vsaki krajear, da ga čim bolje obrne. Take gospodarske organizacije torej niso škodljive, pač pa — posebno ako so dobro urejene — lahko mnogo koristijo. Ako se čutijo pri tem oškodovani posamezniki, to vendar ne more priti v pošev, kadar gre za naprave, ki so splošno koristne. Danes živimo v dobi svobodne konkurence. Nikdo ne more trditi, da na kmetih marsikakšen tuj, nemški, italijanski ali celo židovski trgovec prav neusmiljeno odira ubogo ljudstvo. On se bogati od kmečkih žuljev in vrhu tega še prezira ljudstvo, ki mu pomaga do blagostanja. Ali ni umestno v takem slučaju, da si isto samo pomaga s tem, da si ustanovlja svoja konsumna društva? In takih trgovcev imamo dovolj na Slovenskem.

Sicer pa, ne gledé na to, ima ljudstvo popolnoma pravo, da si pomaga samo in ni obvezano vprašati nikogar, da-li mu je to po godu ali ne. V nasprotnem slučaju tudi nobeden kmečki oderuh ne vpraša po tem.

Pa tudi oni imajo prav, ki trde, da naj se taka društva ne bi ustanavljala lahkomisljeno. Gledati se mora vedno na to, da-li nastane konsumentom kaka korist z ustanovo društva ali ne. Nikoli naj bi se ustanavljala jednaka društva vsled osebnega ali političnega sovražstva in proti trgovcem, ki so naši in — poštení. S takim gospodarskim bojem uničujemo konečno sami sebe, ljudstvu pa bi ne bilo mnogo pomagano.

Na Kranjskem se bije ta najnovejši boj med klerikalno in narodno stranko. »Liberalei« očitajo »klerikaleem«, da hočejo s konsumnimi društvi uničiti male trgovce na deželi. Narodovci bi bili te dni skoro rekli, da se v desetih ali dvajsetih letih podre svet, ako se bo nadaljevalo z ustanavljanjem konsumnih društev. No, tako hudo pa vendar ne bo!

Sicer pa si je narodna stranka tega boja sama kriva. Njo tepe sedaj bič, katerega si je spletla sama. Pred kakimi par leti je izjavilo nje glasilo, da narodna stranka še ni imela časa, da bi sestavila svoj gospodarski program. Ali se morete še čuditi potem, ako se je ljudstvo naveličalo čakati, kdaj boste vi imeli časa, da mu pomorete na gospodarskem polju? Ljudstvo ni hotelo in ni moglo več čakati, ker je tare beda in se je oklenilo od vas toli obsovaljenih »klerikaleev« in kršč. socialistov, ki so se res z hvalevredno marljivostjo poprijeli tega dela.

Le-ti so si vzeli »časa« in žanjejo za to toliko vspehov.

Moje menenje je to: Ako hočemo za ljudstvo kaj storiti, ga moramo gospodarsko okrepiti. Naj že stori to Peter ali Pavel, glavna stvar je, da ljudstvu kaj koristi. Sčasoma se že odstranijo nedostatki in zlorabe in ljudstvo bo umelo ločiti med dobrim in slabim. Kar je dobrega, to ostane, in kar je slabega, propade.

Tako je bilo in tako bo v takih stvareh. Ljudstvo pa se v tem vendar-le uči osamosvojati se. Samozavest se mu utrja in z gospodarskimi organizacijami si gradi tudi svoje gospodarsko blagostanje.

Rodoljub.

Politični pregled.

TRST, 25. aprila 1899.

Avstrijska brezbriznost za naše južne pokrajine. Včeraj smo prinesli članek iz zagrebskega »Obzora«, ki obsoja brezbriznost Slovencev in Hrvatov do tega mesia tržaškega. Danes pa imamo pred seboj članek v dunajski »Reichswehr«, ki se z istim očitanjem — toda gledé na ves naš jug — obrača do vseh onih, ki imajo kaj besede v političnem življenju države. Dočim vsaki malenkostni dogodek v severnem delu države — tako nekako meni dunajski list — vzburja vso javnost, pa leži neprestana megla nad žalostnimi odnošaji juga monarhije. Ta jug ostaja odločujočim krogom vedno le — interesanten. Tu doli se dogajajo ne navadne in čudne stvari, tu je globoko segajočih sporov med slovanskim in italijanskim življenjem, čudnih dogodkov in posebnih gibanj, o katerih govorijo le kratke brzojavke v dunajskih listih in k večemu da listi dostavljajo kake aforistiške opazke. In vendar je jug monarhije nekaj več, nego le interesanten, da, utegnejo nastati okolnosti, ko bo dajal mnogo misliti. Dunajski list opisuje potem, kako je bilo neprestanih bojev in sporov med Slovani in Italijani že od uvedanja dualizma sem. V Trstu, v Istri in na Goriškem vladata nepretrgoma nemir in ogorčenje. O vsem tem se ne izve mnogo, ali že to, kar prihaja v svet ob malobesednosti tržaških poročil, je razvidno, da so to važni dogodki. Sosebno o kričečih dogodkih v deželnih zborih primorskih se je liberalno novinstvo povilo v molk. Vzlie njih številu ni možno primorskim Slovanom, da bi se dokopali ni do najpotrebnejih postulatov jednakopravnosti. In vendar bi zahtevale te razmere vse pozornosti od strani monarhije. Kajti tu doli ne gre samo za Italijane in Slovane. Pojavi v primorskih pokrajinah, ne spadajo več izključno — tako meni »Reichswehr« — v veliko obsežje bolezní narodnega in jezikovnega vprašanja. Tu doli je jeden del italijanskega prebivalstva posebno nagnjen do vsakovrstnih demonstracij. Omenivši pismo predsednika italijanske komore do župana tržaškega, pravi dunajski list, da postopanje dra. Dompierija ne potrebuje nikakega komentarja. Vprašanje hrvatskega gimnazija v Pazinu nikakor ni tolike važnosti za Italijane, da bi župan Dompieri moral v Rim pošiljati papirnate rezultate italijanske agitacije v Istri. Župan dr. Dompieri je namerjal torej demonstracijo v tem zmislu, da pokaže zopet je denkrat, kar že davno vemo iz irredentovskega časopisa Primorske, pokazati je hotel, da se njegova družba ne počuti dobro v Avstriji, da jej bližina Italije nekoliko bega pamet in da so jej Slovani neprijetno na poti, ko sanja svoje veliko-italijanske sanje.

Sicer pa je slučajev, ko se gospoda italianissimi prav dobro spominjajo, da pripadajo k Avstriji. Kedar potrebujejo česa, se vendar raje vozijo na Dunaj, nego pa v Rim. Ko potrebujejo denarja, da bi mašili luknje, ki jih odpira komunalna odprava tržaška, tedaj se župan Dompieri rad oglaš v sobanah ravnateljev avstrijskih bank; kadar hočejo imeti druge železniške zveze, tedaj je videti gospode v korporativni svečanosti, ko čakajo v rudeči dvorani avstrijskega parlamenta. Le resolucije, ki se tičejo notranjih avstrijskih razmer, pošiljajo v Rim, reprezentanci italijanskega kraljestva v nekako odobrenje. Ne brigamo se za to, da-li občutijo gospodje, kako nedostojno in nepatriotično je njih vedenje. Zdi se, da ne občutijo — ali važno na tem je to, da v tem rogoviljenju tržaških oblastnikov tiči zistem in da izrekajo polagoma z enično odkritostjo, da jim ni nič ležeče na Avstriji, razun njenega — denarja. Veliko du-

najsko novinstvo, ki je sicer jako ročno se svojimi uvodnimi članki, molči o tem. Ali država ne sme molčati k temu, njej je pravica in dolžnost, da doli na jugu napravi red in da velikim koftam tržiščkim nekoliko debeleje in določneje načrta naše avstrijske meje! Mi vemo dobro — tako zaključuje »Reichswehr« — da Dompieri in družba ne zastopajo vsega ital. prebivalstva Primorske, da so marveč le klika, ki terorizuje vse italijanske življe. Ne treba torej drugega, nego da se zlomi ta koščeni terorizem in se s tem lojalno misleči Italijani varujejo v njih zavesti o ukupnosti z državo, kateri Italijani so zdaj v nevarnosti, da bodo diskreditovani in oškodovani po njih čudnih politikih. Kliko se bo moralo prijeti in če tudi kar v zabojih pošilja v Rim svoje proteste

Trentinsko vprašanje. »Neue Freie Presse« javlja, da se pogajanja prično ta teden in sicer na podlagi premenjenega vladnega načrta, kakor ga je dr. Kathrein predložil italijanskim poslanecem. Vlada da je odjenjala v mnogočem, vendar pa da treba odpraviti še marsikako težavo, tako, da ni lahko misliti, da bi se Italijani že v tem zasedanju povrnili v deželni zbor.

Novo zahtevo naše vojne uprave. Omenili smo že, kako govore listi v Nemčiji, da se uprava avstrijske vojske oglasi letos v delegacijah z novimi zahtevami. Povišati ločje plače častnikom, pomnožiti stalno vojsko za jeden kor, povišati efektivno stanje vojaških oddelkov, pomnožiti topničarstvo in uvesti tope na hitro streljanje. Vse skupaj bo zahtevalo do 100 milijonov. Od teh da hočejo zahtevati letos prvi obrok 20 milijonov. Nekaj čez 100 milijonov je bil zahteval že bivši vojni minister Bauer, ali tedaj se je bil uprl finančni minister.

Zopet koncesija Madjarom. Z Dunaja poročajo, da so se merodajni krogi zopet odločili za koncesijo madjarski samoljubivosti, ki hrepeni po tem, da bi se madjarski glob kazal kolikor le možno odluščenega od Avstrije. Odslej bo namreč vsakokrat, ko bo cesar bival v prestolnici ogerski, odhajal tjakaj tudi minister za vnanje stvari s potrebnim številom uradnikov, da bo tam reševal posle avstrijske vnanje politike. Ob takih prilikah se bodo mudili v Budimpešti večina poslanikov na Dunaju, kjer se bodo vršila tudi običajna diplomatska vsprejemanja.

Na Rumunskem so dobili novo ministerstvo Gregor Cantacuzene. Mož ima to znamenitost na sebi, da je najbogatejši mož na Rumunskem. Ministerstvo je čisto konservativno. Vendar pa sodelijo, da vnanja politika ostane v starem tiru in sosebno, da se odnošaji do Avstro-Ogerske nikakor ne premene. Prejšnje ministerstvo je bilo odločno avstrofilsko. Padlo je pa prav zato, ker so Rumuni menili, da je bil njega predsednik Stourdza malec preintimen z madjarskimi velikaši. Dvomimo torej, da-li ta prememba v rumunskem ministerstvu res ne pomenja prav nikake spremembe, zlasti pa, kar se tiče madjarskih sosedov.

Domače vesti.

V Tolminu je umrl po Goriškem širom znani g. Josip Devetak, bivši mnogoletni župan tolminski, dež. poslanec, načelnik okrajnega cestnega odbora itd. Pokojniku je bilo 75 let. Naj počiva v miru!

Umril je v Ljubljani ukokojeni višega deželnega sodišča svetnik gospod Karol Pleško. Pokojnik je bil tudi kakor uradnik vsikdar zvest sin svojega naroda.

Agitacija po okolici. Pišejo nam: Dne 16. t. m. sem bil v Ročolu. Zatekel sem se v društveno krčmo. Notri sti bili tudi dve osebi, obe v magistratovi službi, dobro poznani polir Pizamei in mizar Ivan Zabrič. Imela sta vsaki svojo listo, na katero sta nabirala podpise. Imela sta že kakih 10 do 12 podpisov. Dva vrla moža nista hotela podpisati. Tema sta žugala gori imenovana, da zgubita delo. In ostrašila sta ju. Prejšnjega dne sem bil šel v krčmo »Al Vetturino« in tudi tam sem videl istega Pizamei, ki je nabiral podpise in si je vse možno — izmišljeval o misli ustanovitve okrajnega glavarstva.

Iz Škorklje nam poročajo, da je tam lovil podpise cestni polir Škrl. Pripovedoval je, kako da hočejo Slovenci odtrgati okolico od mesta, kako da

treba, da se okoličani rešijo od Slovencev, sicer da bo nesreča itd. itd. Najlepše pa je bilo to, da je bil prav — židane volje, ko je tako z lažmi »reševal« okolico od Slovencev. Sploh so upreženi v to agitacijo vsi magistratni uslužbeni po okolici; znamenito pa je, da morajo podpisovati tudi taki delavei po kampanjah, ki so došli od zunaj in ostanejo tu k večjemu par tednov. Če se branijo — češ: mi nimamo pravice, utikati se v to stvar — pa jim grozé: tu si služite sedaj kruha, storiti morate torej, kar želimo mi! Taka je ta nemoralna agitacija. Po rečenem je pač razvidno, koliko so vredni vsi oni podpisi, kolikor so jih nabrali na svoje proteste.

Občinske dopolnilne volitve v Ljubljani. Včeraj je volil tretji razred. Za kandidate narodne stranke je bilo oddanih 582 glasov, za kandidate takozvane »mestne združene opozicije« 442, nemški kandidat pa je dobil 173 glasov. Ker torej ni nobena stranka dosegla absolutne večine, se je danes vršila ožja volitev.

Znamenje časa. V Bujeh, kjer menda prvačijo laška gospôda, kar se dostaje irredentistiškega mišljenja, so bile te dni občinske volitve, ki so simptomatične po tem, da se signori niti niso upali v boj, ampak so resignirano prepustili terén takozvani poljedelski stranki. Evo vam, košček socijalnega gibanja v Istri!

Iz Herpelj se nam piše: Tukajšnji mesečni semenj, ki se obdržuje vsakega 2. dne v mesecu že eno leto sem, vsepa vsestransko dobro. Sosebno zadnja dva sta po udeležbi in kupčiji presegla vse prejšnje. Prodalo se je, razun drugega blaga, jako mnogo goveje živine in prašičev. Toliko slavnemu občinstvu naznanje, da bo vedelo, da lahko z zupanjem prihajata na naš trg, toliko prodajalec kolikor kupee raznega blaga.

Bratovščina sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakobu vabi svoje ude na izredni občni zbor, ki se bo vršil dne 30. aprila ob 5. uri popoldne na vrtu slovenske šole pri sv. Jakobu. Po zborovanju priredi pevski zbor omenj. bratovščine s prijaznim sodelovanjem tamburaškega zbora slavnega pevskega društva »Kolo« — »Pomladansko veselico«, na katero imajo pristop tudi neudje. Podrobneje o namenu te veselice spregovorimo prihodnjič.

Za zastavo pevskega društva »Kolo« je nabrala gospodičina Ana Šturm v krčmi konsumnega društva 4 K. 54 st.; g. Ivan Tavčar daroval 2 K. Prej izkazano 415 K. 70 st. Skupaj 422 K. 24 st. Srčna hvala vsem darovalcem kakor tudi gospi nabiralki.

»Ak. dr. Slovenija na Dunaju« odbor za poletni tečaj t. l. se je sestavil sledeče:

Cand. med. Jernej Demšar, predsednik; stud. iur. Ivan Zabukovšek, podpredsednik; stud. phil. Alfons Vales, tajnik; stud. phil. Niko Omersa, blagajnik; stud. phil. Hinko Vodnik, knjižničar; stud. iur. Josip Šajn, gospodar; stud. iur. Fran Bytzek, arhivar.

Namestnika: stud. iur. Anton Avšec, stud. phil. Hinko Klešnik. Predniki: cand. phil. Josip Reisner; cand. med. Jos. Tičar; stud. phil. Ivan Merhar.

Odbor akad. tehn. društva »Triglav« se je za poletni tečaj sestavil tako-le:

Predsednik: iur. Rasto Pustoslemšek; podpredsednik: stud. iur. Pavel Glaser; tajnik: stud. iur. Bogumil Senekovič; blagajnik: stud. iur. Vekoslav Gregorič; knjižničar: cand. phil. Ivan Koštijal; gospodar: stud. iur. Miloš Vehovar. Odbornikov namestnik: stud. iur. Fran Žiher.

Učiteljsko društvo za sežanski okraj bo imelo svoj obč. zbor v Štanjelu, dne 4. maja t. l. ob 10. dop. Dnevni red: 1. Prečitanje zap. o zborovanju dne 13. okt. prošlega leta. 2. Poročilo o društvenem delovanju. 3. Računi za minolo leto. 4. Poročilo odposlancev o vseh na Dunaji. 5. Referat: V vrenju vina. 6. Volitev društvenega vodstva. 7. Predlogi.

Nekoliko blaga, ki je bilo na potopljenem parniku »Flink«, so vendar rešili in so je priveli včeraj v Trst na dveh trabakeljnih.

Iz-pred deželnega sodišča. Včeraj je bil obsojen 35-letni mešetar Anton Gabrevce na 13 mesecev ječe radi goljufije in poneverjenja. Prodajal je bil dva vagona lesa, a skupino, 425 gld., je porabil za-se. Na sličem način je oškodoval še par drugih trgovcev.

26-letna Katarina Anič iz Veprince je dobila 3 mesece ječe radi zlobnega poškodovanja tuje blaga. Nesrečna ženska to. Imela je ljubavne zveze z nekim mladeničem, ki niso ostale brez posledice. Ali nezakonski oče ni hotel vedeti za otroka in tudi potem ne, ko ga je tožila. V žalosti in ogorčenju je mislila na maščevanje. Šla je v vinograd ljubincea ter mu porezala 200 trt, provzročivši s tem za kakih 100 škode.

Pravnik Ernest B. je bil obtožen po § 305., ker je povodom shoda županov kričal: Viva l' Istria italiana! Abbasso gli slavi! Sodišče pa je tega obtoženea rešilo krivde.

Nesreča v kamenolomu. V nekem kamenolomu nad Barkovljami se je vsula danes jutraj zemlja in je zasula 36-letnega delavca Petra Živica. Ponesrečenca so preveli v bolnišnico, na srečo pa njegovo stanje ni tako hudo, da bi se bilo bati najhudega. Živic je spoštovan med svojimi tovariši in tudi — da-si priprost človek — jako značajan narodnjak. Dal Bog, da bi kmalu okreval.

Drobne vesti. 73-letni Ivan Rebula, ki je služil v Lloydovem arzenalu kakih 30 let, je umrl včeraj predpoludne nagle smrti — in na delu. 30 let je delal na svojem mestu v arzenalu, tam mu je prišlo slabo in tako rekoč z orodjem v roki se je poslovil s tega sveta. Taka smrt je tudi častna, ne samo ona na bojnem polju.

Mej očetom Ivanom Dugulinom in sinom mu Kvirinom so nastali jako bladni odnosa, ker sin ni mogel odpustiti očetu, da je po smrti žene oziroma matere vzel neko drugo žensko v hišo. Včeraj pa je prišlo v delavnici očetovi do takega prepira, da je sin nekoliko krvavé ostavil delavnico. Vzlic temu je oče napravil prijavo policiji, češ, da mu je sin grozil. Na vprašanje uradnika je izjavil oče, da ne odpusti sinu in da naj ga le obdrže v zaporu. Sin pa je izjavil, da noče prijaviti očeta radi rane, ki mu jo je prizadel. Sina so vendar-le izpustili, toda s posvarilom, naj ne hodi več k očetu.

Včeraj je prišel neki L. S. v zapore v ulici Tigor, kjer je pripovedoval, ves zasoplen, kako je namahal ženo. V isti hip se je žena oglasila na zdravniški postaji. Mož je ostal v ulici Tigor.

Podpornemu društvu za slov. visokošolce na Dunaju so poslali: (Dalje.) Po 4 krone so darovali: dr. Jurij Kulterer, odvetnik v Velikoveu, B. C. Rosbacher trgovec v Celoveu, dr. Janez Hrašovec, odvetnik v Celju, Fr. Goli v Idriji, Fr. Kunšek c. kr. poštar Trojana, Bernard Jentl zasebnik v Mariboru, dr. Josip Vrečko odvetnik v Celju, Anton Rančigaj vikar v Celju, Jurij Benzenšek župnik v Čadramljah, Milka, Vera, Nada, Vinko v Ložu, Fr. Omersa trgovec v Kranju, dr. Andrej Vojska c. kr. sodnijski nadsvetnik Novo Mesto, Henrik Angerer dekan Št. Lenart, dr. Jos. Kušar in Fran Milčinski v Ljubljani, Mavril Mayr pivovarnar v Kranju, Jurij Pfeifer v Novem Me-

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od

Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Piazza Rosario žtev. 2.

(šolsko poslopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti postavijo se na brod ali železnico, brez da bi se za to kaj zaračunalo.

Velika zaloga

solidnega pohištva in tapecarij

od

Viljelma Dalla Torre v Trstu

Trg S. Giovanni hiš. šte. 5 (hiša Diana).

Absolutno konkurenčne cene.

Moje pohištvo donese srečo!

stu, Janez Ogris župnik v Kaplji, Vincenc Kōnig lekarničar v Mariboru, Vilibald Venedig župnik v Ormožu, Fr. Kadunc župnik v Krašnji, Jos. Jeglič e. kr. davkar v Idriji, Karol Florijan knjigotrožec Kranju, Jos. Šuman dež. šolski nadzornik v Ljubljani, Jakob Krušič župnik pri Sv. Križu na Goriskem, Simon Gregorčič kurat v Sedlu, Jakob Smolej e. k. deželni šolski nadzornik v Ljubljani, Marija Marenčič v Kranju, Alojzij Sorč poštari v Boven, M. Pirnat v Ljubljani, Matevž Preželj v Mavčičak, Anton Šantl e. kr. prof. v Gorici, Janez Lukežič dekan v Komnu.

(Zvršetak pridd.)

Različne vesti.

Bogat berač. 500.000 frankov so našli v stanovanju nekega berača, ki je te dni umrl v Saint-Gilles pri Bruselju. Starega berača je poznal vsak otrok po vsem mestu. Obleden v najumazaneje cunje je šepal po ulicah. Ko je pred nekoliko dnevi zbolel, se je zavzela zanj ubožniška uprava in je plačala zanj zdravnika in lekarno. Vzlic temu pa jih je bilo mnogo, ki so trdili, da je ubogi, nesrečni berač premožen. Ko je umrl, so njegovi ljubeznjivi sorodniki željno preiskali njegovo stanovanje, ne da bi našli kaj denarja. Dan po pogrebu pa je našel neki mnuk berača v peči pod velikim kupom pepela pismo na ime berača, ki se je glasilo na pol milijona frankov, ki so bili naloženi v neki bruseljski banki.

Največa knjižnica na svetu, utemeljena v Washingtonu, glavnem mestu Združenih držav v Ameriki, ima 800.000 zvezkov. Vsako leto prihaja toliko zvezkov, da že dolgo nimajo več prostora za nje. Da se temu odpomore, so dale Združene države zgraditi novo poslopje za biblioteko, katero so gradili 11 let in so ga otvorili nedavno. Kar se tiče velikosti, lepote in opreme, ni para na svetu tej knjižnici. Za samo zgradbo se je potrošilo 6 milijonov dolarjev. V poslopih krilih ima prostora za štiri milijone zvezkov in to na štelažah, ki so dolge 160 kilometrov. Poslopje je zgrajeno iz marmora. Pod kupolo je ogromna čitalnica, v sredini je urad za knjižničarje. V tem uradu so zapisniki knjig. Listke z naslovi knjig odpremljajo knjižničarji s pomočjo pnevmatične cevi v dotični oddelk, kjer jih sprejema nižji uradnik. Za tri minute se denejo knjige v košarice, ki leto po električni žici v središče in tam se knjige pnevmatičnim potom polagajo na mizo. Vse to traja samo tri minute.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Dunaj 25. Čuje se, da je določeno, da se delegacije snidejo še pred jesenjo.

Dunaj 25. (Deželni zbor.) Med došlimi spisi je tudi zahteva sodišča za dovoljenje za sodno proganjanje dra. Luegerja, proti kateremu sta dva učitelja uložila tožbo radi žaljenja na časti.

Dunaj 25. Neki plemenitaški gospod je prijavil policiji, da se ga je skušalo zastrupiti. Na umu je njegov lastni sluga.

Pariz 25. »Echo de Paris« je izvedel iz gotovega vira, da kasarijsko sodišče izreče svojo sodbo dne 20. maja v aferi Dreyfus.

Pariz 25. »Figaro« objavlja danes izpoved kapitana Guinetta, ki pripoveduje, kako je razkril ponarejanja Henry-a. On je tega menenja, da je Henry napravil ponarejanje v obrambo pred spletkami velikega pristaša Dreyfusovaga, Picquarta. Henry da je bil le sokrivce, glavni provzročitelj falzifikacije da je bil Du Paty de Clam. Guinet je prepričan o krivdi Dreyfusa. On opozarja na nekatere pomote v izpovedi Picquarta in zahteva, naj se generali Gouse, Billot in Mercier ter Hanataux zaslišijo še enkrat.

London 25. Spodnja zbornica je zavrgla z 103 proti 22 glasom zahtevo Dillona, da naj bi se nekoliko črtalo na postavki »Pomoženo gradnje vojašnice v južni Afriki«, potem ko je izvajal Chamberlain, da to pomoženo izhaja iz dolžnosti, da se angleška posestva zavarujejo pred morebitnimi napadi. Ako bi katera-koli tudi še tako prijateljska vlast pomnožila svoje brodogradje, pomnoži vlada tudi angleško brodogradje in sicer zgolj v obrambo. Isto načelo je uporabljati tudi glede vojnih sil na kopnem.

Išče se čevljarški učence, ki je že nekoliko priučen. Sprejme ga takoj Josip Kolb, ulica Sette Fontane št. 2.

URAR

spособen v popravljanju vsakovrstnih ur, se priporoča sl. slovanskemu občinstvu Trsta in okolice.

Friderik Colja,

raznašalec »Edinosti« in vratar,
Via Solitario št. 8.

FILIJALKA

C. kr. priv. avstrijskega kreditnega zavoda
za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vrednostnih papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni izkaz 2 $\frac{1}{4}$ %	30-dnevni odkaz 2 $\frac{1}{2}$ %
30- " " 3 $\frac{1}{4}$ %	3-mesečni " 2 $\frac{1}{2}$ %
	6- " " 2 $\frac{1}{2}$ %

na pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovcih avstrijske veljave, stopijo nove obrestne takse v krepot z dnem 24. junija, 28. junija in odnoso 20. avgusta t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

V vred. papirjih 2 $\frac{1}{2}$ % na vsako svoto. V napoleonih brez obrest

Nakaznice

na Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kako v Zagreb, Arad, Bielitz, Gahlonz, Gradec, Sibinj, Inomost Czovec, Ljubljano, Linc, Olomuc, Reichenberg, Saaz in Sol nograd, brez stroškov.

Kupnja in prodaja

vrednostij, diviz, kakor tudi vnočenje kuponov proti odbitku 1 $\frac{1}{2}$ % provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Prodajni.

Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vločki v pohrano.

Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlati ali sre brni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi. Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijanske v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.

FILIJALKA

BANKE UNION V TRSTU

e peča z vsemi bančnimi in menjalnimi posli, kakor:

a) Vsprejema uplačila na tekoči račun ter jih brstuje:

Vrednostne papirje:

po 2 $\frac{1}{2}$ %	proti 5 dnevni odpovedi
" 2 $\frac{1}{2}$ %	" 12 " "
" 3 $\frac{1}{4}$ %	" 4 mesečni "
" 3 $\frac{1}{2}$ %	" 8 " "
" 3 $\frac{3}{4}$ %	" 1 letni "

Napoleone:

po 2 %	proti 20 dnevni odpovedi
" 2 $\frac{1}{2}$ %	" 40 " "
" 2 $\frac{3}{4}$ %	" 3 mesečni "
" 3 %	" 6 " "

Tako obrestovanje pisem o uplačilih velja od 25. oziroma 2. avgusta naprej.

b) Za giro-conto daje 2 $\frac{1}{2}$ % do vsakega zneska; izplačuje se do 20.000 gld. a cheque; za večje zneske treba avizo pred opoldansko borzo. Potrdila se dajajo v posebni uložni knjižici.

c) Zaračuna se za vsako uplačilo obresti od dne uplačila in naj se je to zgodilo katero si bodi uradnih ur. Sprejema za svoje conto-correntiste, inkase in račune na tukajšnjem trgu, menjice za Trst, Dunaj, Budimpešto in v drugih glavnih mestih; jim izdaja nakaznice za ta mesta ter jim shranjuje vrednostne papirje brezplačno.

d) Izdaja vrednice neapeljske banke, plačljive pri vseh svojih zastopnikih.

e) Kupuje in prodaja vsakovrstne vrednostne papirje ter iztirjava nakaznice, menjice in kupone proti primerni proviziji.

Službo

v kaki trgovski ali odvetniški pisarni išče izobražen Slovenec z lepo pisavo in vsestranskimi praktičnimi izkušnjami, večje poleg slovenskega tudi nemškemu in hrvatskemu jeziku. Dotični lahko nastopi službo takoj. Blagovoljnih ponudb se prosi na „G. H. 56“ poste restante Trst, glavna pošta.

Zanimiv oglas kolesarjev!

kolo iz tovarne

Johann Puch iz Gradca

ustanovitelja industrije za kolesa,

je najbolje kolo sveta

L. Colobig v Trstu,

Via del Torrente števil 10.

Jedini in glavni zastopnik za:

Trst, Primorsko in Dalmacijo.

„EDINOST“

večerno in zjutranje izdanje
se prodaja, r. zun v drugih navedenih tobakarnah, tudi
najužnem kolodvoru.

Pomladansko zdravljenje.

ZDRAVLJENJE KRVI

Čaj „Tisočerni cvet“ (Millefort).

Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slučajem, če peče v želodcu, kakor proti slabemu prebavljanju in hemoroidam. — Jeden omot za ozdravljenje stane 50 nvč. ter se dobiva v odlikovani lekarni PRAXMARER „Ai due Mori“ v TRSTU, veliki trg.

Tudi za 55 nvč. v markah dopošlje se franko.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaela Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimfe in peresule, ogledal in železnih blagaj, po cenah, da se ni bati konkurence.

„Hotel Nazionale“

v Trstu, Via Vienna št. 4

nahaja se v bližini kolodvora južne železnice pristanišč, poštne in brzjavne urada ter je popolnoma obnovljen. Sobe elegantne vse v I. nadstr.

Cena od 60 novč. naprej.

V pritličju nahaja se tudi »Restaurant Nazionale« elegantno opremljen, preskrbljen vedno in ob vsakej uri s gorkimi in mrzlimi jedili. Toči se: fino plzensko pivo in Culmbach-ovo črno pivo, najbolje dalmatinsko »Apolo di Lissa« in istrsko vino ter razna vina v boteljkah, vse po zmernih cenah.

Lastnik je slovan-dalmatinec. Govori se slovenski in hrvatski.

Naslanja se na geslo: »Svoji k svojim« priporoča se slavnemu občinstvu slovenskemu in hrvatskemu za obilen obisk

Josip Serdarović,

lastnik.

„THE GRESHAM“

angleško zavarovalno društvo na življenje v Londonu.

Aktiva društva do 31. decembra 1897.	Kron 159.997.579—
Letno vplačilo premij in obresti do 31. decembra 1897.	28.823.375—
Izplačana zavarovalnina in obresti od obstanka društva (1848.)	343.860.067—
V letu 1897. izdanih 7468 polie za glavnico od	67.331.351-91

Prospekti, ceniki in v obče vse druge informacije dopošljejo se vsakemu na pismo vprašanje od niže imenovanega zastopstva, katero dopisuje v vseh jezikih.

Glavno zastopstvo v Trstu.

Via del Teatro št. 1, »Tergesteo« Scala IV.

Iščejo se dobri agentje, zastopniki in potovalci.